

Downloaded from UvA-DARE, the institutional repository of the University of Amsterdam (UvA)
<http://hdl.handle.net/11245/2.106430>

File ID	uvapub:106430
Filename	Dankwoord (Acknowledgements in Dutch)
Version	unknown

SOURCE (OR PART OF THE FOLLOWING SOURCE):

Type	PhD thesis
Title	Deciduous molar hypomineralisation, its nature and nurture
Author(s)	M.E.C. Elfrink
Faculty	ACTA
Year	2012

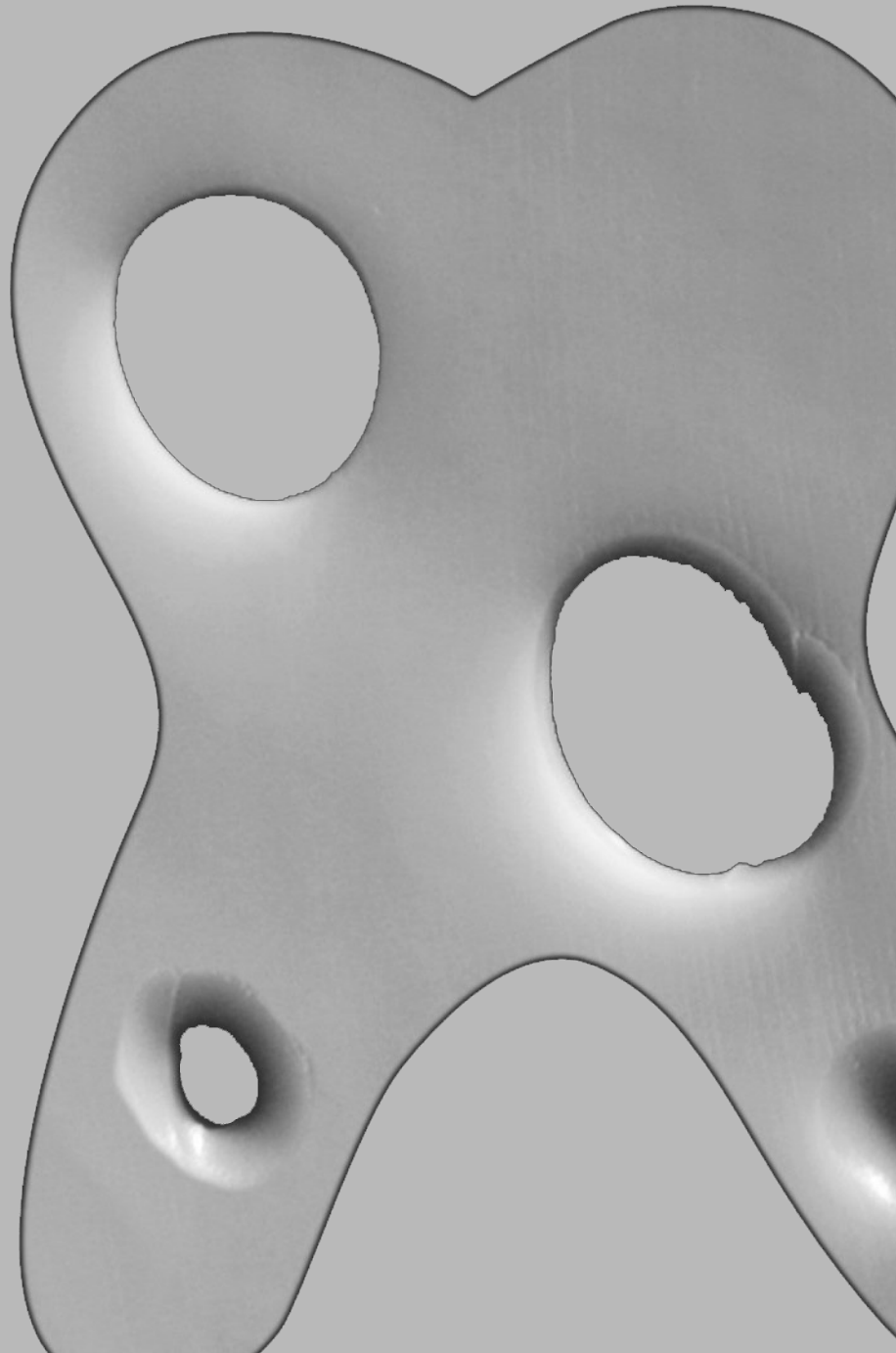
FULL BIBLIOGRAPHIC DETAILS:

<http://hdl.handle.net/11245/1.372263>

Copyright

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content licence (like Creative Commons).

Dankwoord (Acknowledgements in Dutch)

HORA EST: het is tijd. Tijd om iedereen te bedanken die direct of indirect heeft bijgedragen aan dit proefschrift. Zonder de steun, adviezen, inspiratie en vriendschap die ik hierbij in de afgelopen jaren heb ondervonden van heel veel mensen was dit niet gelukt.

Tijdens mijn opleiding tot tandarts-pedodontoloog op ACTA werd ik door Jaap Veerkamp gevraagd om onderzoek te gaan doen naar kaasvijven. Na de eerste artikelen ontstond het idee om me "uit te lenen" aan Erasmus Universiteit Rotterdam voor het tandheelkunde-gedeelte van het Generation R onderzoek Focus@5. Nu, na 7GB tandenfoto's van 6690 kinderen - in totaal zo'n 1115 uren werk (d.w.z. ± 30 werkweken van 38 uur) voor uitsluitend de beoordeling van de foto's en het maken van de bijbehorende ruim 6500 brieven - het verslijten van 2 laptops en een aantal publicaties, is het dan zover.

Een speciaal woord van dank wil ik wijden aan:

De promotoren

Prof. dr. dr.(h.c.) J.M. ten Cate / Academy Professor Royal Netherlands Academy of Arts and Sciences (KNAW): beste Bob, bij jou was ik letterlijk en figuurlijk aan het hoogste adres. Je kamer op de 13e verdieping heeft het mooiste uitzicht op Amsterdam. Ik vond het een eer dat je mijn promotor wilde zijn. Je was laagdrempelig, motiverend en inspirerend, maar ook relativerend. Je spoorde me aan om verder te kijken en over de grenzen van de kindertandheelkunde te gaan. Je inzet en begeleiding, de wijze van wetenschappelijke sturing aan de vele ideeën van Jaap en mij was onnavolgbaar, je correcties snel en waardevol. Je was altijd over de hele wereld bereikbaar, doorzag razendsnel waar het probleem zat en stuurde me vervolgens soepel naar de oplossing. Heel veel dank dat je mij zo deskundig begeleidde naast al je andere taken en internationale functies.

Prof. dr. H.A.Moll: beste Henriëtte, een groot deel van mijn onderzoek betrof de kinderen van Generation R en zo kwam het dat je gevraagd werd om - als prof kindergeneeskunde - promotor te zijn voor een kindertandarts. Ik waardeer het dat je dat wilde doen en dat je vanuit de kindergeneeskundige hoek mijn onderzoek nog extra probeerde te verbreden, al moesten we elkaar af en toe wel "bijpraten" omdat we vanuit verschillende invalshoeken naar de gegevens keken. Dank je wel voor je aandeel kindergeneeskunde in het geheel!

De co-promotor

Dr. J.S.J. Veerkamp: beste Jaap, bij onze eerste ontmoeting op ACTA stond ik als een volledig verzopen kat voor je neus omdat de weergoden niet meewerkten. Gelukkig maakte dat niet zo'n slechte indruk op je, want ik mocht blijven als KIO (kindertandarts in opleiding). Het is moeilijk om in enkele zinnen weer te geven wat je voor mij hebt betekend tijdens dit traject. Ik heb je de afgelopen jaren goed leren kennen: als enthousiast docent, een "multi-tasker", altijd overlopend van creatieve ideeën, stimulerend, maar ook steunend (indien nodig). Wat hebben we een

gesprekken gevoerd (en niet alleen over onderzoek), gebrainstormd, gediscussieerd, maar ook gelachen! Je humor en positieve insteek hielden me op maandag wel wakker en op de been als ik vanuit Almelo om 06.15u weer in de trein was gestapt. Jammer toch dat het oosten voor jou zoveel verder weg lijkt dan het Amsterdamse westen voor mij.....

Ook op de andere 6 dagen in de week was je bereikbaar: duizenden e-mails van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Samen congressen in binnen- en buitenland bijwonen (met de bijbehorende diners) en presentaties houden; artikelen reviewen; bachelor- en master-studenten begeleiden, het hoorde er allemaal bij. En je hebt me daarin veel geleerd. Nu is "jouw kleine slimme heksje" klaar. Jaap, dank je wel, je was een supercoach!

De leescommissie

Prof. dr. S. Alaluusua: dear Satu, the first time we met, was in 2005 at ACTA. Your presentation about dioxins and MIH inspired me to continue my research on DMH. At the following congresses (EAPD, IAPD) we met and discussed our new findings. Last year in Istanbul we even spent a rainy afternoon in an internet-café, "playing" with my research data in SPSS. Thank you for your interest in my research and for coming to Amsterdam for my thesis defence.

Prof. dr. C. van Loveren: beste Cor, je leerboek had ik natuurlijk al tijdens mijn opleiding tandheelkunde in Nijmegen bestudeerd, maar je colleges kende ik niet. Dat veranderde wel toen ik op ACTA kwam: ik zag een gedreven docent, die aanzette tot nadenken. Je input bij onze wekelijkse "research meetings" was vaak verrassend. Zo wist je de aanwezigen bij de les te houden, maar zette ook aan tot (zelf)reflectie. Eén ding weet ik zeker: jij hebt mijn proefschrift kritisch gelezen.

Dr. K.L. Weerheijm: beste Karin, last but not least! Je was het liefst op de achtergrond aanwezig, maar als onze eerste Nederlandse expert op het gebied van kaasmolaren (MIH) was jij wel degene die wist wat er nog allemaal gedaan moest worden en in welke richting ik verder moest na mijn eerste voorzichtige stappen op onderzoeksgebied. Ik vond het een hele eer dat ik jouw kaasmolaren-onderzoek mocht vervolgen met onderzoek naar kaasvrijen. Ik wil je bedanken voor al je hulp, adviezen en overleg, maar ook voor je opbeurende mailtjes als dat nodig was!

De co-auteurs

Dank aan alle nog niet genoemde co-auteurs van de artikelen die bijdragen aan dit proefschrift voor het beschikbaar stellen van de onderzoeksgegevens en voor hun ondersteuning bij het schrijven van de artikelen en de statistiek.

Vanuit ACTA: dr. I.H.A. (Irene) Aartman, dr. J.H.G. (Jan) Poorterman, dr. L.J. (Leo) van Ruijven; van TNO in Leiden: dr. H. (Huib) Kalsbeek, dr. A.A. (Annemarie) Schuller; en vanuit Rotterdam (Generation R/ErasmusMC): prof.dr. B.H.C. (Bruno) Stricker, prof.dr. A. (Albert) Hofman, dr. V.W.V. (Vincent) Jaddoe, dr. H. (Hanan) El Marroun, drs. J.C. (Jessica) Kiefte-de Jong.

De deelnemers

Natuurlijk was mijn onderzoek niet mogelijk geweest zonder de TJZ gegevens van TNO en zonder medewerking van al die ouders en kinderen die deelnamen aan het Generation R onderzoek en met name Focus@5. Dit geldt ook voor de kinderen in verschillende kinderpraktijken die ons foto's lieten maken en die zelfs bereid waren hun "kaaskiezen" af te staan voor mijn onderzoek in de microCT.

Collega's en vrienden

Mijn dank gaat ook uit naar alle collega's van ACTA, met name van de afdeling pedodontologie; de deelnemers aan de research meetings, de collega-kindertandartsen, de collega's uit de praktijk in Nijverdal en Oldenzaal en alle collega's die regelmatig belangstelling toonden voor de voortgang van mijn onderzoek.

Natuurlijk wil ik niet de inzet vergeten te noemen van alle studenten die meewerkten aan de dataverzameling van het onderzoek en de onderzoeksgroep van Generation R (secretariaat, datamanagement, collega-promovendi en de medewerkers van Focus@5).

De vriendinnenclub van tandheelkunde in Nijmegen, ontstaan tijdens de opleiding en in stand gehouden door minstens eens per jaar een "meidenweekend" te organiseren (waarbij de partners op de kinderen passen, indien nodig). Jolien, Laleh, Lette, Linda, Marjolein: we hebben samen jarenlang veel gedeeld als vriendinnen en collega's. Af en toe vroegen jullie je af waarom ik toch echt wilde promoveren, maar jullie interesse en aandacht waren hartverwarmend.

De paranimfen

Susanne: mijn vriendin vanaf de middelbare school; jij ging geneeskunde studeren in Groningen en bent nu hard op weg om neuroloog te worden. We bleven elkaar geregeld zien in Almelo (de frequentie nam alleen wat af). Je nuchterheid, je Twentse humor en je relativerende instelling maakten onze gesprekken altijd zo dat het leek alsof we gisteren nog contact hadden. Je hoefde gelukkig ook geen moment na te denken toen ik je vroeg of je mijn paranimf wilde zijn.

Jolien: vriendin van het eerste uur in Nijmegen, we woonden het grootste deel van onze studietijd in hetzelfde gebouw en kookten geregeld samen, al plaagde ik je soms door te zeggen dat je de "microgolf-oven" alleen mocht lenen als je het Nederlandse woord wist. We hebben heel wat avonden samen doorgebracht met thee, koekjes en...natuurlijk chocola! Intussen is je Brabantse gastvrijheid beroemd. Gelukkig stond mijn promotiedatum jouw bevalling niet in de weg, en kun je er bij zijn als paranimf.

Mijn ouders

Lieve papa en mama, allereerst dank voor de fysieke en praktische steun, zoals al die ritjes van en naar het station en de op de meest onmogelijke tijden klaarstaande maaltijden, zodat ik me bij deadlines volledig op mijn onderzoek kon richten.

Maar vooral jullie interesse, betrokkenheid en onvoorwaardelijke steun tijdens deze toch af en toe zware periode gaven mij de kracht om door te zetten en te bereiken wat ik zo graag wilde. Ik ben jullie dankbaar voor de mogelijkheden en de vrijheid die ik kreeg om dit te verwezenlijken.